

Entrevista a Ramon Escuer Escuer

per Robert Queral i Marçal Abella

Per tal de fer una situació històrica i d'explicar als lectors l'evolució del nostre municipi, en aquesta edició entrevistem el Sr. Ramon Escuer Escuer, que va ser alcalde d'Alpicat de l'any 1952 al 1969 (17 anys).

Pregunta. Actualment els membres de l'Ajuntament són elegits democràticament per la gent que viu al nostre poble. Quin era el procediment d'elecció de l'Ajuntament en el seu temps?

Resposta. Quan jo vaig entrar d'alcalde, precisament en vigílies de Festa Major, el 23 d'agost, va ser un fet que va sorprendre molt a tothom. Fins i tot, a mi mateix perquè era una persona molt jove, tenia 32 anys. Evidentment vaig estar recomanat, no sé si va ser mossèn Pere o potser alguna altra persona. I fins i tot quan vaig anar a prendre possessió al Govern Civil (en aquells moments hi havia de governador el Sr. Josep Pagès) el mateix governador es va estranyar que fos tan jove. Fins i tot va mirar un llibre de registre i va poder constatar que aleshores era l'alcalde més jove d'Espanya. En aquella època les persones no es consideraven madures per dirigir un poble fins que no tenien 50 anys. Aquest fet va agafar per sorpresa fins i tot a l'alcalde que hi havia fins aleshores, el Sr. Joan Perera Valentines, el Joan Gros. Com podeu endevinar les propostes no es feien públiques, no hi havia eleccions i per aquests motius el relleu a l'alcaldia va motivar la sorpresa general.

P.Com va trobar vostè el poble l'any 1952?

R. Estava fet un desastre. Primer, l'Ajuntament no tenia recursos. La gent del poble, ningú tenia diners. D'impostos no n'hi havia. Recordo que hi havia algunes bicicletes que pagaven; de cotxes no en tenia ningú. Durant molts anys al nostre poble només teníem tres cotxes.

P. Tenia un equip de regidors? I si així era, quines regidories tenien?

R. Quan vaig entrar a l'Ajuntament no hi havia regidories, no tenien tasques determinades,

ho fèiem tot entre tots. Però sí que tenia un equip, que ja vaig trobar a l'Ajuntament: el Sr. Llorenç del secretari, el Sebastià del caminer, l'Amigo gran, el Casson, l'Enric del Gallo i alguna altra persona que no recordo. Com podeu imaginar, jo, al costat d'aquesta gent, em veia un *crio*.

De totes maneres i, per l'autoritat que tenia l'alcalde, moltes coses es feien sense consultar a la resta de l'Ajuntament.

P. Amb quin pressupost comptava l'ajuntament i a quines àrees es destinaven més recursos?

R. Com he dit anteriorment, els habitants d'Alpicat no tenien massa recursos i per tant no hi havia impostos, ni molt menys ajudes del Govern. Posteriorment, el clima econòmic es va poder anant regularitzant i, aleshores, és quan vàrem poder aconseguir alguna ajuda. Calia que fóssim molt curosos amb les despeses perquè en aquell temps teníem de personal al Xato i al Benjamí, que era el pregoner. Una mica més tard va entrar a treballar el Tonet del Nadal, com a enterramorts, i com era lògic els havíem de pagar. Durant molts anys els pagàvem 10 pessetes diàries i el sou del secretari també

Aleshores era l'alcalde més jove d'Espanya.

Vaig trobar tot el poble amb els carrers plens de fang.

era relativament baix.

El pressupost que tenia l'Ajuntament era aproximadament de 125.000 pessetes. Tan sols hi havia diners per a pagar els sous del personal.

P. Quina era la feina de l'alcalde un dia qualsevol?

R. L'Ajuntament, en aquell temps, no necessitava d'una dedicació diària. Si no teníem cap cosa important, ens reuníem un cop al mes i fins i tot cada dos mesos. Hi havia dies que no hi anava. Si calia alguna signatura, en Benjamí portava els documents a casa.

P. Quines eren les mancances, en aquell moment, del nostre poble?

R. Vaig trobar tot el poble amb els carrers plens de fang. Vàrem començar per arreglar i pavimentar el carrer Llobera i Rosari, amb

prestació personal, o com es deia aleshores *a jova*. La gent va col·laborar amb la feina i el cost del material el vàrem repartir entre tots els veïns. A l'escola pública teníem molts alumnes, encara que en aquell temps sols podien anar al col·legi a partir dels 7 anys. Per als mestres i els seus ajudants sobrepassaven la ràtio que està establerta actualment.

P. Quines creu vostè que van ser les actuacions més importants del seu mandat?

R. Tal com he dit anteriorment, pavimentar alguns carrers. Posteriorment es va fer alguna cosa més, però gaudint de les petites ajudes que ens donaven. Es va arreglar l'Ajuntament i també vàrem fer el nou col·legi.

En aquesta època La Íntima va impulsar la construcció de les cases barates. També una altra actuació per tal de donar a conèixer Alpicat, va ésser facilitar els terrenys per a la construcció del repetidor de televisió. L'arquitecte de l'obra es va comprometre a donar un aparell de televisió al propietari, cosa que no va fer.

P. I quines són les que va deixar preparades per realitzar?

R. Es va deixar preparada l'execució d'un edifici en uns terrenys de l'Ajuntament, situats on actualment està situat el col·legi Terraferma. En aquella zona es volia construir el cementiri, però a alguns del que estàvem a l'Ajuntament no ens va agradar la idea i es va poder parar la iniciativa. Aquest edifici havia de ser un col·legi perquè els joves no haguessin d'anar a estudiar fora del poble. No vaig poder acabar-la perquè em va substituir a l'Alcaldia en Francesc Badia.

Una altra. Aquesta més que deixar-la, no vaig poder aconseguir-la. Va ser la construcció d'una multinacional en uns terrenys situats al pla de la Cerdera, on actualment està ubicada la urbanització Buenos Aires. Els propietaris dels terrenys no van voler vendre'ls i, per tant, aquesta empresa es va haver d'ubicar en un altre lloc.

P. Com conviuen les diferents opinions polítiques del municipi?

R. L'única política que vaig trobar va ser la pugna que hi havia aleshores entre la sala nova i la sala vella, La Íntima i La Unió. Per damunt de tot vaig intentar mantenir la unitat, cosa que vaig aconseguir.

P. Com es tenia garantida la salut pública en aquells temps?

L'arquitecte de l'obra es va comprometre a donar un aparell de televisió al propietari, cosa que no va fer.

R. Teníem metge i també una llevadora. Les visites del metge eren a casa i després d'un avís d'algun familiar del malalt i el mateix passava amb la llevadora.

P. Per fer-nos una idea de lloc, podríem dir que en aquell moment el carrer de Lleida era el més important. Podria explicar-nos una mica com era, fins on arribava...

R. El carrer de Lleida anava des del que ara és la plaça Catalunya fins a la torre de la Marcelina. Posteriorment, i tal com he comentat anteriorment, es van construir les cases barates.

P. La gent jove participava amb les seves opinions, dins l'Ajuntament?

R. D'una manera activa i directa no ho feien. Sí que parlàvem amb els amics i dins de les tertúlies casolanes ens demanaven de realitzar algunes coses. Però, clar, dins de les nostres possibilitats.

P. Com es divertia aquets jovent i com hi participava l'Ajuntament?

R. L'Ajuntament no podia ajudar. Teníem dos sales que feien ball. A la sala nova fins i tot van muntar una orquestra. La formava gent aficionada del poble.

P. Es tenia problemes amb les malifetes del jovent? Quines eren les més habituals i com les solucionaven?

R. Generalment no n'hi havia de malifetes. Però als baixos de l'Ajuntament teníem un calabós, on ficàvem a les persones que havien fet alguna malifeta i per escarmentar-los els tancàvem algunes hores o, fins i tot, algun dia.

Entrevista al Sr. Ramon Escuer Escuer, alcalde d'Alpicat de l'any 1952 al 1969 (17 anys)

P. En aquells anys, la gent que anomenem de la tercera edat, a què dedicaven els temps de lleure?

R. La gent gran passaven el temps a casa o al cafè de ca la Mariana o del ca l'Arturo. Però eren la gent que no podien treballar. Sobretot a l'hivern. En aquesta època de l'any feien més vida al cafè que a casa.

P. Com valora vostè l'evolució de la qualitat de vida de les persones més grans?

R. Avui molt bé i quan es va començar a cobrar per la jubilació la qualitat de vida va millorar molt fins arribar a la qualitat que tenim avui dia.

P. Quin mitjà de transport utilitzava la població per desplaçar-se a Lleida?

R. L'únic que hi havia en aquell moment i que era el cotxe de línia del Morell. I el que no utilitzava aquest mitjà li tocava anar a peu, amb carro i molt poquets amb bicicleta.

P. Quins eren els actes i festes habituals que es realitzaven en aquells anys?

R. Podeu deixar volar la vostra imaginació. Anar a l'església, assistir a les processons, participar de la Festa Major i al ball a l'envelat i poca cosa més. Els actes religiosos eren els que tenien més importància. Més endavant també es podia assistir al cine.

P. Com es va viure des de l'Ajuntament el fenomen de la immigració de persones d'Andalusia i Extremadura fins al nostre poble?

R. Aquesta gent que van arribar de nou a Alpicat van trobar feina molt aviat perquè hi havia necessitat de mà d'obra. Aquesta immigració va ser molt tranquil·la i sense cap mena de problema, fora dels habituals del dia a dia.

P. Quina relació teníem amb Gimenells i el Pla de la Font? Tenien representants dins de l'Ajuntament?

R. Sí que en tenien. La relació era la normal. Jo com a alcalde havia d'anar-hi molts cops. Sobretot quan va començar el període de la colonització, ja que gràcies a aquest fet moltes famílies van tenir terra per poder viure.

P. Com ha vist l'evolució de les diferents etapes de creixement i millora del nostre

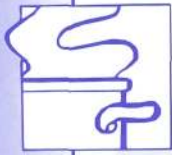
municipi?

R. Molt bé. Ningú podia preveure una millora tan important i de tanta qualitat. Ha estat una evolució molt ràpida i equilibrada. En aquells moments pràcticament no es feien cases noves. Les cases passaven de pares a fills i la construcció quasi era inexistent. En començar a canviar els cultius i entrar a realitzar una pagesia encarada a la fructicultura, a partir d'aquell moment es van començar a notar les millores econòmiques i per tant també urbanístiques.

P. Amb la seva experiència de persona pública i com a veí, què pensa que li falta encara al nostre poble?

R. De coses sempre en fa falta, però avui, de la manera que el tenim, penso que tenim molt ben distribuïts els serveis que necessiten els vilatans. Crec que totes les coses més bàsiques i fins i tot les no tan bàsiques, les tenim. Tot ha millorat i dia a dia veig que tot va millorant, però hi ha una cosa que és molt important: entre tots podem millorar el poble, des del nostre petit gra de sorra, mantenint els llocs nets i endreçats i col·laborant amb les persones que formen l'Ajuntament i fent del nostre poble un poble millor i més cívic.

Per avui...

Ous Chimay

Ingredients:

6 ous durs
12 llesques de pa fregit
150 g de xampinyons
1 ceba
Mantega
Julivert, suc de llimona, sal i pebre

Per a la salsa *Mornay*:

½ litre de llet
1 cullerada gran de mantega
1 cullerada gran de farina
30 g de formatge ratllat
1 rovell d'ou
Sal, pebre i nou moscada

Preparació

Coem els ous i fregim el pa. Els xampinyons els coem amb suc de llimona i una mica d'aigua durant 3 minuts. Fem un roux (barreja que s'utilitza per lligar moltes salses bàsiques) amb la mantega i la farina, afegim la llet, assaonem i ho deixem bullir durant cinc minuts. Fora del foc afegim el formatge i el rovell. Els ous els tallem per la meitat, al llarg, treiem els rovells i els tamisem. La ceba la piquem molt fina i la coem a foc lent. Afegim els xampinyons cuits i picats. Afegim el julivert i els rovells i ho assaonem. Ho servim posant en una plata el pa fregit i, damunt, les meitats dels ous que farem amb la barreja i cobrirem amb la salsa *Mornay*.

Salmó platònic

Ingredients:

4 filets de salmó fresc
1 pastanaga
1 ceba
2 tiges d'api
1 llauna d'espàrrecs
Estragó, julivert i pebre verd fresc
1 cullerada de farina
1 cullerada de mantega
2 gots de nata líquida
2 gots de vi blanc
Pebre blanc i sal

Preparació

Sofregim durant 5 minuts amb la mantega, l'api, la pastanaga i les cebes, tot tallat a la juliana, els espàrrecs, tallats a bocins, l'estrageó i el pebre verd. A continuació, afegim la farina i un got i mig de vi. Reduïm el líquid a la meitat i afegim la nata, la sal i el pebre. Untem amb mantega una plata d'anar al forn i hi col·loquem el salmó. Hi tirem, per sobre, el vi que ens queda i ho introduïm al forn calent durant 5 minuts. Fiquem el salmó als plats calents. Per damunt, aboquem la salsa i ho decorem amb julivert.

Tiramisú

Ingredients:

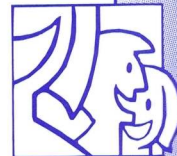
4 ous
180 g de sucre
2 tarrines de formatge *mascarpone*
Bescuits
Conyac
Cafè

Preparació

Muntem les clares a punt de neu. Barregem els rovells amb el sucre i el formatge fins aconseguir una crema i hi tirem una mica de conyac. Afegim a la barreja anterior les clares i ho barregem amb un moviment envoltant. Mullem els bescuits en una barreja de cafè i conyac.

Posem en un motlle que sigui fondo una capa de bescuit i una de crema, alternades fins una última de crema. Empolvorem amb *Nesquik* o *Nescafé*. Ho deixem reposar a la nevera un mínim de 24 hores. Ho servim molt fred. I, si ens en sobra, ho podem congelar per a un altre dia. Només caldrà treure-ho del congelador una estona abans de servir-ho. Una variant que resulta molt bona és ficar una sola capa de bescuit i una capa ben gruixuda de crema. Boníssim i fàcil de fer!

Teresa Pané Cabasés

Aquest any 2006, els joves alpicatins han repetit experiència: muntar una barra sense alcohol. Un grup d'11 joves d'entre 15 i 17 anys, amb la col·laboració del gestor esportiu i el suport de la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament, van treballar de valent durant 4 dies, preparant i venent tot tipus de refrescs sense alcohol, suc natural, gofres, creps i fins i tot sandvitxos calents.

Deixant de banda la finalitat que té una barra sense alcohol i el bé que s'ho van arribar a passar, això els va servir per fer uns calerons per a l'Associació de Joves, que ben aviat estarà constituïda legalment com a tal.

Associació que ja ha començat a donar els seus primers passos dissenyant un projecte anomenat ESPORTS ARREU DEL MÓN (intercanvis culturals i esportius amb altres ciutats) i demanant una subvenció a la Secretaria General de Joventut de la Generalitat per tal que els permeti dur a terme el seu projecte.

El dia 2 de juny, la Regidoria de Joventut de l'Ajuntament va organitzar una representació teatral exclusiva per a joves de 13 a 25 anys. La companyia teatral Teatracció, amb la seva obra No em ratllis, tractà el tema de les drogues i l'alcohol des del punt de vista dels joves, per després fer-los participar en un debat posterior. La finalitat d'aquesta obra era que els joves coneguessin els riscos d'estils de vida no saludables i promoure la salut mental, física i social. L'actuació va tenir força èxit, i van assistir-hi més d'una seixantena de joves.

Seguint pel mateix camí, el de la salut jove, el passat 3 de juny, va començar el Curs d'iniciació als primers auxilis, que finalitzarà el proper dia 8 de juliol. S'hi han apuntat un total de 21 persones i, donat que les places eren limitades i vàries persones s'han quedat fora, aquesta Regidoria n'organitzarà més en els propers mesos.

L'última activitat dedicada als joves ha estat el concert de rock d'enguany. El dissabte 10 de juny, van venir a actuar al Pavelló Poliesportiu Antoni Roure Vila: The Good People, Revolta 21 i Barricada (grups que ens van ajudar a triar els joves del nostre municipi). Més de 700 persones van ballar al ritme de la música fins gairebé les 5 de la matinada. I aquells no tan joves, van poder recordar les cançons del mític grup Barricada.

També us vull dir que la subvenció demanada per aquesta Regidoria a principi d'any per dur a terme el projecte Joves, fem salut va ser aprovada el passat 4 de maig.

Les properes activitats que estem organitzant són: una sortida a Llavorsí per fer ràfting, hípica, rocòdrom i pont tibetà, a mitjan del mes de juliol. I a final de juliol-principi d'agost preparem una acampada per a tots els joves.

Per a més informació o suggeriments:
www.alpicat.cat

joventut@alpicat.cat

Maite Matamoros Orgaz
Tècnica de joventut